

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-06-30

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 8 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10635>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Εν Κύπρῳ . . . . . σελίδα 8.
Εν τῷ ἔξωτερον . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἄρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΝ.

§

Ἀκριβὲς δαῖγμα τῆς προόδου τῶν γραμμάτων ἐν τῇ νήσῳ εἶνε ἡ πληθὺς τῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ πιστὸν δαῖγμα τοῦ ποιῶν τῆς ἐκ τῶν σχολείων ὠφελείας, κυρίως ἐν τοῖς χωρίοις, εἶναι ὅτι αἱ πλείους διδασκαλικαὶ θέσεις καταλαμβάνονται δια μειοδοσίας. Ἡ παραδοχὴ τῆς θέσεως ἀντὶ μικροτέρου ὅσον τὸ δυνατόν μισθοῦ, εἶνε τὸ μόνον καλὸν προσόν καὶ ποιὸν τοῦ διδασκάλου παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν χωρικῶν. Κ' ἐκείνος ὁ ἀσκητὸς καὶ αὐτὸς ὁ ἀσκητὸς, λέγει ὁ χωρικός· κ' ἐκείνος διαβάσει γράμματα καὶ αὐτός. Καὶ τα φρονήματα ταῦτα ἐξακολουθοῦσι γενικευόμενα καὶ ἐξαπλούμενα χωρὶς νὰ τύχῃσιν ἀναγκαιότητος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων. Ἴσως δὲ καὶ καυχώμεθα ἐπὶ τῇ πληθύνῃ τῶν σχολείων μὲ τὸ «ὅτι γείνη τέλος πάντων» χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν ὅτι μισθολογικῶς προτιμότερον ἦτο νὰ μὴ γίνηται ὅτι γίνηται, διότι «τὸ καλὸν οὐκ ἔστι καλὸν ἂν μὴ καλῶς γίνηται».

Ὁμολογουμένως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παιδείας τὸ σπουδαιότερον καὶ κοινωνικώτερον παντὸς ἄλλου, δύναται νὰ καυχήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀνετέθη εἰς αὐτὴν ὡς εἰς πατρικὴν, πᾶσα μερίμνα καὶ φροντις. Τὸ πολὺ πολὺ, ὀλίγον βαρὺ μᾶς φαίνεται ὁ διορισμὸς ἐπόπτου Ἀγγλοῦ, ὅστις, εἰρησθῶ ἐνταῦθα ὡς ἐν παρόδῳ ἀδίκως καταγορήθη ἐσχάτως ὑπὸ πολλῶν φύλλων τοῦ ἔξωτερον ὅτι «οὐδὲ γὰρ γνωρίζει ἑλληνικὰ», ἐνῶ ἀρκετὰ γνωρίζει καὶ λίαν καλὴν μέθοδον διδασκαλίας κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα ὑποβάλλει καὶ συνιστᾷ τοῖς διδασκάλοις. Ἀλλ' ἐὰν θεωρῶμεν περιττὸν ἢ ἀνίκανον τὸν Ἀγγλον ἐπόπτην, δὴ ἡ Κυβέρνησις ἐπιβάλλει, ποία ἡ πρόνοια ἦν ἡμεῖς λαμβάνομεν ὡς πρὸς τὸ ποιὸν τῶν διδασκάλων καὶ μάλιστα τῶν πολλῶν ἐκείνων σχολείων, τὰ ὅποια οὐδ' ὁ ἐπόπτης δικαιούται νὰ ἐπισκέπτηται, ὡς μὴ παρεχομένης εἰς αὐτὰ κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως;

Ἡ παιδεία ἐν τοῖς χωρίοις χλωαίνει πολὺ, τὸ δὲ μέγα δυστύχημα εἶνε ὅτι δὲν χλωαίνει μόνον, δηλαδὴ νὰ βαδίζει ἀργὰ τὴν ὁδὸν τῆς, ἀλλὰ βαδίζει μεγάλοις βήμασι τὴν ἀντιθετὸν ὁδόν. Οἱ παῖδες δὲν διδάσκονται ἔστω καὶ ὀλίγα γράμματα ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς χρηστῆς ἀ-

γωγῆς, ἀλλ' ἀγαλινώτως πρὸς πᾶν θρησκευτικὸν καὶ ἔθνικόν αἶσθημα ἀνατρεφόμενοι καὶ ἀδασκόμενοι ὑπὸ ἀπειρῶν καὶ ἀκαταλλήλων ὅλως πρὸς τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον διδασκαλικῶν, ῥέπουσι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἐξαχρείωσιν, τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἀκηρίαν. Σπάνιοι εἶνε οἱ διδασκαλοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες συναισθανόμενοι τὸν ὑψηλὸν προσορισμὸν τῶν καὶ τὰ ἱερά καθήκοντά των ἐκτελοῦσιν εὐκρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον τῶν.

Ἐπιμένομεν φρονούντες ὅτι κατὰ καθήκον καὶ κατ' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει νὰ συσταθῇ ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἧς τὰ κυριώτερα καθήκοντα ἔσονται ἡ ἐκ μέρους αὐτῆς ἐγκρίσις καὶ σύστασις ἐκάστου διδασκάλου, καὶ αἱ ὁδηγαί ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ τὰ διδακτέα βιβλία, διὰ νὰ κατορθωθῇ οὕτω νὰ γενικευθῇ ὁμοιόμορφον σύστημα διδασκαλίας. Τοῦτο εἶνε καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν, εἴμεθα δ' ἀσύγγνωστοὶ καὶ ὑπεύθυνοι μὴ ἐκτελοῦντες αὐτὸ καὶ ἀδι-αφόρως ἔχοντες περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου. Ἄνευ τῆς τοιαύτης ἐπιβλέψεως ἐκ μέρους ἡμῶν ἀδύνατον νὰ βελτιωθῇ ἡ ἠθικὴ τῶν ἀγροτῶν κατάσταση μ' ὀλίγη τὴν πληθύν τῶν σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων. Παρατηρήσατε ὅτι ἡ ἀνηθικότης καὶ ἡ ἐξαχρείωσις ἀφικετο εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον.

Ἐὰν πράγματι κηδόμεθα τοῦ ἀγροτικού πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ἐὰν ποθῶμεν τὴν ἀνύψωσιν τούτου ἀπὸ τοῦ κτηνώδους βίου, πρέπει νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως πολλῶ μᾶλλον ἢ περὶ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας, καλῶς δ' ἐπιστάμεθα ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει συμφέρον νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ προνοησῇ περὶ τούτου ἢ ἡμεῖς αὐτοί.

ΤΗΠΟΤΕ! ΤΗΠΟΤΕ!

Κύριε συντάκτῃ τῆς «Σαλπίγγος»
Συνηθροίσθησαν οἱ διχλεμένοι μᾶς ἐς ἐκείνην τὴν χώραν καὶ ἠλπίζαμεν ὅτι φέτος, δόξα σοὶ ὁ Θεὸς, κατὶ θά κάμωσι, διότι πολλὰ ἐμελέτησαν καὶ πολλὰ ἔρριψαν καὶ ἔκοψαν. Μὰ καλῶς πάμεν νὰ καταλάβωμεν μὲ τὸν χονδρὸν μᾶς νοῦν «μέφει πάσχα μὲ τοῦ καιροῦ σαράκοσῃ». Κατὶ θά κάμωμεν, διότι ἂν δὲν ἔκαμαν τίποτε δὲν θά ἦσαν τρελλοὶ νὰ κουβαλιῶνται ἐκεῖ μέσα, ἀλλ' αὐτὸ ποῦ κάμωμεν δὲν θά ἦνε διὰ τὴν Κυ-

προν βέβαια θά ἦνε διὰ τὰς Ἰνδίας, ἢ διὰ τὸν κάτω κόσμον.

Ἐμεῖς ἐδῶ οἱ χωρικοὶ τέλος πάντων, δὲν νοιώθωμε τίποτε ἐὰν κάμωμεν τίποτε, παρὰ μόνον νοιώθωμεν καὶ καλονοιώθωμεν τὸν εἰσπράκτορα. Μ' αὐτὸν κοιμούμεθα καὶ μ' αὐτὸν ἐξυπνοῦμεν, καὶ κατὰ τὰ σημάδια ποῦ βλέπομεν μ' αὐτὸν θά κοιμηθῶμεν.

Κάποιαι μεγάλαι μεγάλαι φωναὶ ἠκούσθησαν ὅτι θά μᾶς κάμωσι Πάγκαν διὰ νὰ δανειζώμεθα μὲ λίγους τόκους καὶ μὲ προθεσίαν μεγάλην καὶ νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ νύχια τῶν μαυραετῶν ἐκείνων ποῦ μᾶς πέρνου 24 τὰ ἑκατὸν διὰ 4 μῆνας καὶ 20 τὰ ἑκατὸν ἑπιπεσμένον τὸ πρᾶγμά μας, καὶ δουλεύομεν ἡμεῖς δι' ἐκείνους καὶ κεφαλὴν δὲν σηκώνομεν, μὰ οὔτε πάγκαν εἶδομεν οὔτε τίποτε καὶ τὸ κακὸν εἶνε ὅπου ἐξηγρίωσαν ἐναντίον μας καὶ τοὺς δανεισὰς μας καὶ οὔτε νὰ μᾶς δανείσουν θέλουσιν πλὴν χωρὶς μεγάλων ἐγγυήσεων, οὔτε διορίαν θέλουσιν νὰ μᾶς πᾶρουν δι' ὅσα χρεωσούμεν. Ἰδοὺ τὸ καλὸν ποῦ μᾶς ἔκαμαν ἐκεῖνοι, ποῦ χωρὶς νὰ μετρήσωμεν καλὰ τὰς δυνάμεις τῶν ἂν θά τὸ κατορθώσωμεν, ὑπεσχεθησαν ὅτι θά μᾶς κάμωσι Πάγκαν, καὶ τ' ἀφῆκαν εἰς τὴν μέσσην καὶ ἔφυγαν.

Ὅτι ἔγεινε ποῦ πῆγαν ἐς τὸ Λονδίνον καὶ ἐδαπάνησαν τόσον πᾶρᾶν τοῦ τόπου, τοῦτο θά γείνη καὶ μ' ὅσα κάθε χρόνον φωνάζουν μέσα ἐς τὸ Νομοθετικόν. Ὁ ἓνας φωνάζει τοῦτο, ὁ ἄλλος δὲν συμφωνεῖ, οἱ ἄλλοι δὲν εἶνε παρόντες, ὁ ἄλλος ἀπορρίπτει καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἀλλοιώνει, καὶ κατόπιν ὅλων τούτων ἔργεται καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ ἀκυρόνει ἔλα. Δὲν ξεύρω πολλὰ γράμματα ἀλλὰ ὅσα εἰς τὴν ἀνεγέννησα νομοσχέδια καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς καμωμένα, δὲν ἐκατάλαβα κανὲν ἀπὸ αὐτὰ ὅτι εἶνε ὠφέλιμον διὰ τὸν τόπον μὲ τῆσιν τρόπον, ὡς ἡ ὠφελεία του νὰ ἦνε μεγάλη καὶ κοινὴ. Εἰς τοὺς κλέπτας δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τέχνη καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ δίδωμεν συνδρομὴν εἰς αὐτοὺς μηγιάτικην διὰ νὰ μὴ κλέπτωνται τὰ ζῶα μας καὶ νὰ δίδωμεν ἔπειτα 1, 2, 3 λίρας νὰ τὰ εὔρωμεν.

Τὰ χωράφια καὶ τ' ἀμπελιὰ μας ἂν τα βοηθῆσῃ ὁ Θεὸς κάμωμεν, εἶδὲ μὴ, καμμίαν ὑποχρεῖσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἔχουν, παρὰ μόνον νὰ μᾶς λέγῃ ἐς τὸν καιρὸν ὅτι «λυπεῖται πῶς ἡ γεωργία δὲν εἶνε καλὴ». Μὰ ἐκείνη λυπεῖται μόνον, καὶ ἴσως νὰ τὸ λέγῃ μόνον, ἀλλ' ἡμεῖς πεινούμεν κίβλας καὶ ἡ λύπη μὲ τὴν πείναν εἶνε πολλὰ κακὴ συντροφία.

Οἱ φόροι πληροῦνται ὡς τὸν πᾶρᾶν, μὰ δὲν δύναμεθα νὰ πάμεν ἀπὸνα χωρίον εἰς ἄλλο διότι κιδνεύομεν νὰ γυμνωθῶμεν, ἢ νὰ τουρκεισθῶμεν.

Φέτος ἔρριψαν τὸ βλέμμα τῶν καὶ πάνω μας νὰ μᾶς περιορίσουν νὰ μὴ πῖσσάνωμεν τὰ πιθάρι καὶ τοὺς ἀσκούς εἰς τοὺς ἀποίους βάλλωμεν κρασί, καὶ νὰ μὴ βάλλωμεν ὑψον. Τὰ πρᾶγμα τοῦτο θά ἦνε κατατρεπτικὸν δι' ἡμᾶς, ἐκτός ἐὰν ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις μὲ ἔξοδα ἰ-

δικά της να μάς διδάξη πρώτα 2' και 3' έτη άλλον τρόπον και άλλο ύλικόν από την πίσσαν να μάθωμεν καλά τόν νέον εκείνον τρόπον εις τρόπον ώστε όταν λείψη ή πίσσα να μη μάς φανή καθόλου τó πράγμα και τότε να κάμωσι τόν νόμον των.

Νά μη πιστόνωμεν άσκούς. Πώς θά κουβαλώμεν λοιπόν τó κρασί εις τας πόλεις; Τά μουδούρια φθείρονται άμέσως πολύ όγρήγορα και μάλιστα άποκτούν μίαν κακήν όσμην. Νά μη πιστόνωμεν τά πιθάκια. Καί πού θά βάλλωμεν λοιπόν τó κρασί; Μόνι μας άδύνατον νά παύσωμεν τó σύστημα τούτο, χωρίς να μάς διδάξωσιν άλλο. Έως ού όμως να μάς διδάξωσιν άλλους τρόπους και να συνειθίσωμεν μ' εκείνους, θά περάσωσι πολλά χρόνια και τότε άς σκεφθώσι να βάλωσιν εις την σειράν τόν νόμον των.

Τέλος πάντων είνε ανάγκη να σρέψωμεν κάθε ένας εις την δουλειάν μας με την έρεζίν μας και ό Θεός να πέμπη χρόνους ευτυχισμένους διά να μπορήσωμεν να ζήσωμεν και να παρακαλούμεν ν' άξιωθώσιν τουλάχιστον τά παιδιά μας ήμέρας καλλιτέρας, διότι για' μάς έπέρασε πλέον και δέν πρέπει να περιμένωμεν τίποτε, τίποτε.

Γεωργός.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Άπό τής παρελθούσης Κυριακής έχομεν καιρόν υγρότατον. Η ζέστη ήτις κατήντησεν άφόρητος και ιδίως τας νύκτας, έμύρισεν εις τούς πολίτας την έξοχήν.

Καθ' ό λέγεται θά συνδεθί ή Λεμησός μετά τής Λάρνακος, κατά συνέπειαν δέ και μετά του έξωτερικού, και διά τουρκοικου τηλεγραφικού σύρματος. Τό τουρκοικόν σύρμα είνε όλιγαρχέστατον, μεταδίδει δηλ. τά τηλεγραφήματα λίαν εύθηνά, ένίοτε όμως ό τηλεγραφών εκ Σμύρνης π. χ. ότι αναχωρεί διά την Κύπρον έρχεται και λαμβάνει ό ίδιος τó τηλεγράφημα ότι ανεχώρησεν εκ Σμύρνης, και σπεύδει άναμένων να ύποδεχθί έαυτόν.

Άδεται μετ' επιτάσεως ότι και γαλλικά πολεμικά πλοία θά επισκεφθώσιν όσον ούπω την νήσόν μας. Έπιδείξεις αύται καλλονής και πλούτου προς άρχαίας έρωμένας Συρίαν και Αίγυπτον.

Αύριον άρχονται αι έξετάσεις του δημοτικού σχολείου Αγίας Νάπας, εις άς προσκαλούνται πάντες οι ένδιαφερόμενοι.

Ο κ. Θ. Περιστήλης διωρίσθη προξενικός πράκτωρ τής Γαλλίας έν τή πόλει μας. Συγγαίρομεν αύτῷ διά την τιμητικήν θέσιν, δι' ής έπαξίως έτίμησεν αύτόν ή Γαλλική Κυβέρνησις.

Κατά νεωτέρας ειδήσεις ή χολέρα εξαπλωθείσα εις Ισπανίαν εξακολουθεί προχωρούσα μέχρι τής Γαλλίας και Ιταλίας, αι δέ Κυβερνήσεις Ελλάδος και Τουρκίας έθεσαν ύπό δεκαήμερον κάθαρσιν πάν

εκ των προσβληθεισών τούτων χωρών προεργόμενον. Καλόν είνε ή Κυβέρνησις να επιτηρή αυστηρώς και να λάβη πάν αυστηρόν μέτρον κατά των εκ τούτων μερών προελεύσεων, διότι δέν έπιθυμούμεν την επισκέψιν τής κυρίας αύτης, ήτις πρό εικοσιπενταετίας ακριβώς (τῷ 1865) επισκεφθείσα την νήσον ένεκεν άσυγγνώστου όλιγωρίας των τουρκοικων άρχων, των επιτετραμμένων την επιτήρησιν και κάθαρσιν των καταπλεόντων πλοίων, άφηκε βαθείας και δυσεξαλείπτους αναμνήσεις τής επισκέψεώς της εκείνης, άς δέν είνε βεβαίως περιόν να ανανεώσωμεν. Άρκοῦσιν αι επισκέψεις τής Δέγγας και Ίμφλουέντζας προς άπάδειξιν ότι εύγενώς ύποδεχόμεθα.

Η όλιγορία και άμεριμνησία προς πάν κοινόν προχωρεί καταλαμβάνουσα πάντας. Αί έξετάσεις των σχολείων, διά τόν τύπον μόνον λεγόμεναι δημόσια, βαθμηδόν θά καταστώσιν όλως περιττά, διότι οι διδάκταλοι, οίτινες μόνον, σχεδόν κατάμονοι έξετάζουσι, δέν έχουσιν ανάγκην να γνωρίσωσι την πρόσδον και ικανότητα των μαθητών, ούς επί έτος όλόκληρον έχοντες ένωπιόν των, γνωρίζουσι τόσον καλῶς, ώστε και αι έξετάσεις αύται, δέν δύνανται να μετατρέψωσι την ιδεάν ήν περι ένός εκάστου έχουσι σχηματίσει. Προς τί λοιπόν αι έξετάσεις;

Οι κώδωνες τής Αγίας Νάπας κατ' έτος κρούουσι άδιακόπως 4—5 φορές καθ' εκάστην και τακτικῶς επί ένα όλόκληρον μήνα προσκαλούντες εις τας έξετάσεις των τεσσάρων σχολείων πλην 5—6 μόλις παρευρίσκονται. Πῶς ξένος επισκεπτόμενος την Λεμησόν κατά τόν μήνα τούτον, άπορεί επί τή διηγεσει κωδωνοκρουσία και έρωτᾶ έαν δέν ύπάρχουν ώρολόγια εις την πόλιν αύτην. Ο θελων να παρευρεθί θά παρευρεθί τόν δέ μη θέλοντα, δέν δύναται βεβαίως ό κώδων να σύρη και άκοντα εις αύτάς. Όττε περιττή όλως, και άσκοπος ή όληνρά αύτη κωδωνοκρουσία.

Και άλλον έτουφέκιταν κατ' αύτάς χριστιανόν τούτον εκ του χωρίου Ποταμού πλην άνεπιτυχῶς, ως τάν άλλον τόν θωμανον. Νοσηλεύεται και ούτος έν τῷ ένταῦθα νοσοκομείῳ, προσπαθεί δέ να βεβαιώτῃ ότι εκ του πλησίον τόν έπυροβόλησαν και ότι έγνώρισε τόν πυροβολήσαντα κατ' αύτού, ένῶ ή μεγάλη άραιότης των έμπηχθέντων άγά τó στήθος του σφαιριδίων μαρτυρεί ότι μακρόθεν έπυροβολήθη.

Χθές κατά την ειδοποίησιν τής Επιτροπής των Εκκλησιών τής Αγίας Νάπας, ώφειλον να συνέλθωσιν οι πολίται να ακούσωσι την λογοδοσίαν της και να προβώσιν εις έκλογήν νέας κατά τά κα-

νονισμένα. Ηγήσε και πάλιν δις και τρις ό κώδων, αλλά 4 μόνον παρουσιάσθησαν. Όστε και πάλιν ή κάλη εις περιουσίαν, ήτις και μόνη, ως φωνογράφος του Έδισσων θά μάς αναγγείλη τά μελη τής Επιτροπής.

Ηράτο ή Κυβέρνησις νοικιάζουσα οικήματα έν τούς διάφορους χωρίους προς σύστασιν των αστυνομικων σταθμών. Τύχη άγαθή. Άς ίδωμεν και ποίου είδους αστυνομικά όργανα θά στήσῃ εκεί και ποίου είδους άρμονίαν θά συγκροτήσωσιν αύτά μετά των κλεπτων και κακούργων.

Τά θεωρηθέντα ως κατάλληλα διά τούς αστυνομικούς σταθμούς χωρία είνε τά εξής:

Τής Λεμησοῦ, Μουταγιάκα, Έπισκοπή, Αύδήμου, Πισσοῦρι, Άνώγυρα, Μαλλιά, Δορός, Φασούλλα, Πρασιόν, Καλόν Χωρίον, Καϊάνα, Άγ. Νικόλαος, Φοινί και Πελένδρι.

Τής Πάφου, Κτήμα, Άγγέλια, Άγ. Γεώργιος, Κοιλοκέδαρα, Αμοργέτη, Κούλου, Πάνω Παναγιά, Φοίτη, Άρόδες, Χρυσόχοῦ και Γκιλιά.

Τής Λευκωσίας, Κυθραίν, Μόρρον, Γερολακκος, Δένια, Περικερών, Δευτερά, Αθηνάϊνος, Ίάλιον, Πέρα, Λυθροδότας, Φαρμακῶς, Ατκάς, Εύρύχου, Λεύκα, Άγ. Θεόδωρος, Πύργος.

Τής Κερυνείας, Διώριος, Μύρτου, Κοντεμένος, Κάτω Δίκωμον, Άγ. Έπίκτητος, Άγ. Αμβρόσιος.

Τής Αμμοχώσου, Αύγόρου, Πύλα, Βατιλή, Κούκλια, Μαραθόβουνος, Λευκόνικον, Ακανθούς, Τρίκωμον, Άγ. Θεόδωρος, Λιονάρισσος, Ριζοχάρπατον.

Τής Λάρνακος, Μαζωτός, Κορίνου, Καλαβασός, Όρά, Λεύκαρα, Κλαυδιά, Ψευδῶς, Τρούλλι.

Έχει καλῶς ή άπάντησις τής φίλης «Ένώσεως», όμολογούσης ότι επειδή ή μία έφημερίς τής πόλεως έγραψε τας ιδεας της περι τινος Άγγλου αρχιτέκτονος, άμφοτεροι δέ—και ούχι ή άλλη ως λέγει—κατεχώρησαν ειδοποίησιν «Έλληνός τινος τούτου, θεώρητε κ' εκείνη καλόν να σπέυση έςω και μακρόθεν εις βοήθειαν τής Επιτροπής, μήπως παρατυρηθί αύτη από τó πέν τής μίας και τó ξεῖ τής άλλης, αίτινες «ελ συμπαθειών ή αντιπαθειών γράφουσι» και να ακούτῃ τής άπαθούς και φρονίμου συμβουλης τής «Ένώσεως» «να συνέλθῃ ή Επιτροπή εις τó επιτροπικόν να σκεφθί καλῶς και να προσκαλέσῃ τόν καλλίτερον». Πράγματι ή συμβουλή αύτη είνε πολύτιμος, διότι δέν όζει συμπαθείας προς πρόσωπα αλλά μυρίζει αντιπαθείας προς φύλλα μόνον, πράγμα άλλως τε φυσικόν. Άσπαζόμενοι λοιπόν και ήμεῖς την καλήν συμβουλήν τής «Ένώσεως» ότι εις Επιτροπῆς έκλεγόμενας επί τινι σκοπῷ «δέν είνε ανάγκη να λέγη έκασος πρᾶξον τούτο και κάμε εκείνο και να χειραγωγῇ ούτως ειπεῖν αύτάς», άρχόμεθα από τούδε:

Συμβουλευόντες τó δημοτικόν συμβούλιον Λάρνακος να συνέλθῃ έν άπαρτία, (τούτο έλησημόνησεν έν τή συμβουλή τής ή φίλη «Ένωσις») να σκεφθί και να αποφασίσῃ ποια μερη τής πόλεως Λάρνακος ανάγκη να καθαρισθώσιν από ακαθαρσιών ριπτομένων εκεί, και «να μη διδη άκρόασιν (κουλάκκι) εις τó Π και τó Ξ του έγός και του άλλου οίτινες, εκ συμπαθειών ή αντιπαθειών γράφουσι, διότι ένας πελλός οικοκυρης σκέπτεται καλλίτερον ή 100 φρόνιμοι ξένοι».

Τῆ «Σάλπιγγι».

Λίαν καλῶς ἐθίξατε τὸ ζήτημα τῶν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ διαπραττομένων ἀσχηματιστῶν ὑπὸ τῶν ἀναίδων γυναικῶν τῶν ἐγκαταστάθεντων ἐν αὐτῇ, ἀμελεία καὶ ἀδιαφορία Κυβερνήσεως καὶ Δημοκρατείας. Δὲν δυνάμεθα φίλε συντάκτα νὰ ἐξέλθωμεν εἰς τὰς ὕβρας τῶν καταστημάτων μας ἢ νὰ καθίσταμεν ἐξώθεν αὐτῶν, διότι καὶ ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοή μας θὰ μολυνθῇ. Τσαούτη ἡ θρασύτης, τσαούτη ἡ ἀναίδεια τῶν ἀγαλιώτων γυναικῶν τούτων, ὡς εἶπε βεβαίῳ μετὰ τινος ἡμέρας ἡ ἀγορὰ μας δὲν θὰ ἦνε, ὡς δὲν πρέπει νὰ ἦνε, προσιτὴ εἰς τὰς αἰσιογενεῖας. Ἄς ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγορὰν μας πᾶς δυσπιστῶν εἰς ταῦτα καὶ θὰ ἰδῇ καὶ θὰ ἀκούσῃ καὶ θὰ πεισθῇ ὅτι οὐδεμίαν ὑπερβολὴν γράφομεν.

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε, διότι εἶνε ἀπολύτως ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια πλεόν, πρὶν ἐλθῶμεν εἰς θέσιν νὰ αὐτοδικήσωμεν, ν' ἀιέλθωμεν δηλαδὴ καὶ νὰ τὰς σύρωμεν ἐξω καὶ νὰ τὰς διώξωμεν κακῶς καλῶς.

Λεμητσῶ. Εἰς τῆς ἀγορᾶς.

Φίλε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐν τῷ παρελθόντι τῆς «Ἐπίσεως» φίλων ἀνέγνω τὰ ἐξῆς παραδοξὰ: «ὅτι ἄλλ' ὡς ἰδρῆν τὸ Ἀναγκωστῆριον, τὸ κικόν ἐγένετο κατακτανῆς. Τσαούτη σαρκαφάκι καὶ μορφαὶ παρὰλογοὶ διακυπτοῦμαι ἐν ἐρημίαις προσβάλλουσιν ἐλθὼν ἄλλορον σωματεῖον. Ἐν ὁ συντάκτα τῆς ρηθείας ἐφημερίδος ἐπιθυμῶ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς μορφῆς ὅτι σαρκαφάκι καὶ μορφαὶ παρὰλόγως, καὶ ἕως πρὸς ἐξυπαρξήν ἰδίων σαρκαφάκων, ὁφείλει νὰ διακυπῶ σαφῶς καὶ καθαρῶς ποῖον ἢ κικόν ὅπερ ἐγένετο κατακτανῆς ἄλλ' τῆ ἰδρῆσι τοῦ Ἀναγκωστῆριου».

Ἐν μέλος τοῦ Ἀναγκωστῆριου «Ἡ Ἰσότης».

Καρπασία.

Διγυλιούση 24 6 90.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας ἐπέδωκαν τῷ Μ. Ἀρμοστῇ παρακλητικὴν αἴτησιν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς νὰ ἐμδύσων κατὰ περιόδους τὰ τῆ Κυβερνήσει ὑπ' αὐτῶν ὀφειλόμενα, τὰ πρὸς ἀνακούρσιον τῶν δανεισθέντων αὐτοῖς κατὰ τὸ δυνάτωρ ἔτος 1887, πλὴν ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις, ὅτι «δὲν θὰ πῶσῃ τοῦς μὴ ἔχοντες», ἐπέτρεξεν ἡμᾶς πάσης ἐλπίδος. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἡ μὴ ἔχοντες εἶναι ἐλαῖον οἴκτους ἐλαβον τὴν ἀντικεινὴ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ ἔχοντες οὐδὲν ἐλαβον καὶ οὐδὲν χρεωστούσι. Ἡ Κ. Ἄ. μ. π. ὡς ἄλλοτε ἐγράψαμεν κατέτρεψε τὸ πλεῖστον τῶν προϊόντων καὶ τούτου ἕνεκεν ἀδυνατοῦσι νὰ ἐμδύσων διὰ μιᾶς ἐλόκληρον τὸ ποσόν. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὴν εἰσπραξίαν, πολλοὶ θὰ ἀποζημιωθῶσι, οἱ πλεῖστοι δὲ θὰ κατακτανῶσιν εἰς αἶν καὶ τῷ 1887 δανῆν ὄσιν.

Ἐθελμοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Σάλπιγγος» ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Διγυλιούσης εἶχον συναθροίσαι ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπιπλέοντὰ τινὰ ξύλα, ἅτινα ἀνήκον εἰς ὀθωμανόν τινὰ Λευκωπιότην, ὅστις κατόπιν ἔλθων εἰς Διγυλιούσαν ὑποχρεώσῃ 80 τῶν κατοικῶν νὰ ὑπογράψωσι χρεωστικὸν γραμματικὸν ἀντὶ 150 λιπῶν, ἀντὶ δὲ 80, μόνον 31 ὑπεγράψαν, καὶ οἱ ὀθωμανὸς ἐνήγαγε τοῦς ὑπογράφοντας διὰ νὰ ἐμδύσων τὸ ποσόν ἐλόκληρον. Το δικαστήριον Ἀρμοστικῶν κατεδίκασε τοῦς κατοίκους εἰς τὴν ἀπότιν τοῦ ποσού, πλὴν τῆ προτροπῆ τοῦ διδασκάλου κ. Δ. Λοιζίδου, ἀνετέθη εἰς τὸν ἐκ Λάρνακος κ. Ν. Ρώσσον δικηγόρον νὰ ὑπερακρίσῃ ἐφεσόμεως τὴν ὑπόθεσιν καὶ τῆ ἀξιοπαίειν προσπαθεῖν καὶ εὐ-γλώττω νομικῇ ὑπερακρίσῃ του κυρίου τούτου ἐκέρδησαν οἱ κάτοικοι ἐξ ἐλόκληρου τὴν ὑπόθεσιν. Συγχαίρομεν τῷ κ. Ν. Ρώσσῳ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην μας ὅτι ἐλύτρωσε τοῦς κατοίκους τῆς ἀποτίσεως τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ καταστρεπτικοῦ ποσού.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—

Ἐλήφθη ἐν τῷ ἐλί τῶν νυντικῶν ὑπουργείῳ νέα ἐκθεσις παρὰ τοῦ ἐν Σαίν-Ναζαίρ τῆς Γαλλίας ἀρχιναυπηγοῦ κ. Δυπὸν περὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Υδρα» ἐν τῇ ὁποία βεβαίῳ καὶ πάλιν, ὅτι μόνον τὸ ἐμβολον τοῦ πλοίου ἐβλάβη, τὸ δὲ σκάφος εὐμενὲ καθ' ὀλοκληρίαν ἀθικτον. Ἐστάλη συγ-

χρόνως καὶ φωτογραφικῇ εἰκῶν, ἐν τῇ ὁποία φαίνεται ἡ βλάβη τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ «Υδρα». Τὴν μεθῦριον Πέμπτην διακίεται ἐν τοῖς γαλλικοῖς δικαστηρίοις ἡ αἴτησις τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως κατὰ τῆς ναυπηγησῆς τὸ πλοῖον ἐταξίας, θὰ διορισθῇ δὲ συγχρόνως ἐπιτροπὴ ἐκ πρῶτων τογματογῶν, ἡτις θὰ καθορίσῃ τὰς ἐπιγενομένας βλάβας καὶ θαποφανθῇ περὶ τοῦ χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐπισκευήν.

Λονδίνον, 30.—Ἄι ἐφημερίδες προσπαθοῦσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν θανατικὴν καταδίκην τοῦ Πανίτσα, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους προβάλλουσαι.

—Ἡ «Σημιαία» καθιστᾷ ὑπεύθυνον τὸν Τσάρον, ἀρνούμενον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ καθεστὸς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ.

Ἡ Ρωσία καὶ ἡ Γαλλία συνέστησαν φιλικῶς εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ μὴ ἀπαρτίσῃ πρὸς τὸ ἔγγραφο τῆς Βουλγαρίας, διότι εἶναι συντεταγμένον ὑπεροπτικῶς.

Πετρούπολις 30.—Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Πανίτσα παρήγαγε ζῶηρον ἐμφυσιόν.

Παρίσις, 30.—Εἰς τὰ γαλλογερμανικὰ σύνορα συνέβη δυσάρεστον τι τραγικόν. Εἰς στρατιώτης Γερμανὸς ἐπεροδόλησε κατὰ Γάλλου χωρικοῦ ἐνλευομένου καὶ τὸν ἐπλήρωσε σούβρᾳ.

Βιέννη, 30.—Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» μαίθεται ὅτι μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐπικρατεῖ κατὰ τοῦ Μιλάνου πρὸς τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλους τῆς Σερβίας. Ἐν ὑποργικῷ συμβουλίῳ συγκροτηθέντι ἐνεκα ἰταμῆς τοῦ πρῶτον βουιλέως ἀγορευτικῶς λέγεται ἀηφθεῖσα ἀπόφασις, ἵνα ἐφαρμοσθῶσι μέτρα ἐσχάτης ἀσπιρότητος κατὰ τοῦ Μιλάνου, ἐὰν ἐξυκολοθῆσῃ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ διαδελώσεις. Οὕτω ἐν ᾧ τὸ κατὰ τῆς Αὐστρίας ὄρος τῶν σερβικῶν φύλλων ἐμετριώθη, αἱ διαστάσεις ἐπιτείνονται ἐν τοῖς κομματικοῖς πράγμασι τῆς Σερβίας.

—Ὁ Πανίτσας τῆ τελευταία στιγμῇ ὠμολόγησεν ὅτι ὁ τίτλος ἰδιοκτησίας τῆς ἐπαύλειως αὐτοῦ ἦν ψευδὴς καὶ παρεκάλεσε νὰ ἀκρωθῇ, συνέστησε τὸν νεώτατον αὐτοῦ παῖδα τῷ ἀναδόχῳ αὐτοῦ, ἡτοι τῷ πρίγκηπι Βαττιμβεργ, τῆ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπέτρεψε νὰ νυμφεθῇ ἐκ νέου, ἰδῆλωσε δὲ ὅτι δὲν ἠλίχιζε τὴν θανάτωσιν. Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς ἐγράψε πολλὰς ἐπιστολάς καὶ εἶχε συνέντευξιν πρὸς τινὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐταῦ.

Σεράγιβορ, 15)27.—Μεθ' ὄλας τὰς διαφεύσεις οὐχ ἦτιον πιστεύεται ἐνταῦθα ὅτι ὁ κόμης Χάρτενάου, πρῶτον ἡγεμῶν τῆς Βουλγαρίας, Ἀλέξ. Βαττιμβεργ διορισθήσεται γεν. διοικητῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης.

—Ἐνῶ δεινὴ λεψυδρία μαστίζει τὴν Θεσσαλονικίαν, ὡς θελον δῶρημα ὑπόγειος δεξαμενῆ χωρητικότητος 1,000 κυβικῶν μέτρων ὕδατος ἀνεκαλύφθη ἐν αὐτῇ, ἐν τινὶ κήπῳ παρὰ τῷ τεμένει τοῦ Γεωργίου πασᾶ καμμένῳ. Τὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο θὰ ἐξήρκει βεβαίως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης δυστροπῶν ἀρνεῖται τὴν ὑπαρξίν τῆς δεξαμενῆς.

«ΑΝΑΠΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 52 ἀριθμοῦ.

Ἡ μία ὁδὸς ἡ ἀγροῦσα εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν λαῶν.—Ζήκου Ρώση μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεϊσμοῦ.—Τὸ θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ Ἰερθεύου Μητροπολίτου.—Περὶ ὀρησκευτικῆς διαπλάσεως τῆς τῶν παιδῶν καρδίας, ὡς τοῦ κυριωτάτου μέσου πρὸς θεραπείαν τῆς παρ' ἡμῖν παρατηρουμένης ἠθικῆς καχεξίας ὑπὸ Ἄριστ. Κ. Σπαθάκη.—Ἠστίς καὶ ἀπιστία, ὑπὸ Δ. Μαρῖνου.—ὀρησκευτικὴ διαμόρφωσις τῆς νέας γενεᾶς, Δράσις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ὑπὸ Εὐθ. Καρακάλου.—Ἄρλιον ἀσπλαγνῆν καὶ ἐπιστρέφω εἰς τὴν ποίμνην τῆς, ὀμολογία Γεωργ. Σ. Μακρῆ.—Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων

τοῦ πλήρους Δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.—Οἱ κ.κ. Τυπάλδος, Καραπάνος, Παπαμυχαλόπουλος καὶ Τζάνης διαφερόμενοι περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας.—ὀρησκευτικὴ κίνησις.—Δωρεᾶ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου».

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 24 ἀριθμοῦ.

Γεωλογικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀρχαίου τύμβου τοῦ Μαραθῶνος καὶ χημικὴ ἀνάλυσις τῶν ὁσῶν τῶν Μαραθωνομάχων ὑπὸ Κ. Μητροπολίτου.—Τὸ θεόδωρον ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλκη μετ' εἰκόνας.—Περὶ τοῦ περνοσπορίου τῶν ἀμπέλων ὑπὸ Ν. Γερμανοῦ.—Τὰ ἀρώματα πρὸς τοῖς Ἑλλησιν ὑπὸ Ἀλεξ. Βάλκη.—Τίς ἡ ἐπὶ τῆς Γῆς ἡλικία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ Γ. Χατζηκυριακοῦ.

«Η ΦΥΣΙΣ»

Ἐβδομαδιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Τιμὴ ἑτησία, συνδρομῆς φρ. γρ. 10.

Ἡ Φύσις διαποικιλιεύεται περὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ζῴων τῶν ἀρρένων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐμπεριέχει πάντοτε ὕλην χρήσιμον εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς κοινωνικὸν βίον, ἀποκαθιστάμενη βιβλιόδον ταμείου γνώσεως καὶ πνευματικῆς ὕλης.

Ἐν ὅτι παράγουσιν ἡ σύγχρονος βιομηχανία, ποίησις, φιλοσοφία, αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ὡς καὶ αἱ νεώτεροι ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, δημοσιεύονται μετ' ἐπιμελείας καὶ συνοδεύονται διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῇ «Φύσει».

Συνιστῶμεν τὸ ἀξιόλογον τούτο εἰς τὸ εἶδος τοῦ περιοδικῶν.

Κανονισμὸς τοῦ ἰδρυθησομένου ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κόντου Λυκείου «Εὐαγόρας».

(συνέχεια).

Ἄρθρον 43. Ἡ γυμναστικὴ διδάσκεται καθ' ἐκάστην κατὰ τὰς ἐν τῷ ὀρειῷ προγράμματι ὕρας.

Ἄρ. 44. Οἱ μαθηταὶ πάντες, πλὴν τῶν ἐτεροδόξων, τηροῦσι τὰ ὀρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὀρηδοξῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καθοδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρ. 45. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἡ ἐπίσημον ἐορτὴν πορεύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν συνοδεύόμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ὑποδιευθυντοῦ ἢ τινος τῶν ἐπιμελητῶν.

Ἄρ. 46. Κατὰ πᾶσαν Πέμπτην γίνεται ἀνάγκωσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Ἄρ. 47. Οἱ μαθηταὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων δις τοῦ ἔτους, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα, προπαρασκευάζουνοι προσηκόντως.

Ἄρ. 48. Οἱ ἐτεροδόξοι τῶν μαθητῶν ἐπιμελεῖα τῶν διευθυντοῦ τελοῦσι τὰ ὀρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα τακτικῶς κατὰ τὸ ἴδιον ὄργανον πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλει ὁ διευθυντὴς νὰ συνεννοηται προηγουμένως μετὰ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ δημοσιῶν ἐξετάσεων, παραινέσεων καὶ ποινῶν καὶ περὶ τῶν ἐορτῶν καὶ διακοπῶν.

Ἄρ. 49. Πλὴν τῶν καθ' ἐκάστην προφορικῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς διδασκόμενοις μαθήμασιν, γίνονται ἐξετάσεις γραπτὰ καὶ προφορικὰ δις τοῦ ἔτους, αἱ χειμερικαὶ κατὰ τὰ τέλη Ἰανουαρίου καὶ αἱ θεριναὶ κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου.

Ἄρ. 50. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ὁ διευθυντὴς μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀπονέμουσι τοῖς βιβλιοῦς τῆς προόδου, λαμβανόμενοι ὑπ' ὄψει τῶν καθημερινῶν ἐξετάσεων τῆς ὀρησκευτικῆς Κυριακῆς ὁ διευθυντὴς ἀναγινώσκει δημοσίᾳ τοῖς βαθμοῦς ἐκάστου τῶν μαθητῶν καὶ ἀποδίδει τοῖς ἀποροῦσιν τὰ ἀπολυτήρια ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὀσημασμένα τῇ σφραγίδι τοῦ καταστήματος.

Ἄρ. 51. Βαθμοὶ προόδου εἶνε οἱ ἑξῆς: Ἄριστα (6) λίαν καλῶς (5), καλῶς (4), σχεδὸν καλῶς (3), μετρίως (2), καὶ κακῶς (0).

Ἄρ. 52. Τοῖς ἀπειθοῦσι τῶν μαθητῶν ἢ ἀμελοῦσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀποτείνονται πρῶτον εὐγενεῖς καὶ ἀξιοπρεπεῖς παραινέσεις, εἴτα δ' ἂν μὴ ἐπέσθῃ ἡ ἀπαιτουμένη βελτίωσις ἐπιβάλλονται ποιναὶ, ἀμφότεραι δὲ σκοποῦσι τὴν διὰ τῆς φιλοτιμίας πρόληψιν τοῦ ἀμαρτήματος.

Ἄρ. 53. Οἱ πρῶτον ἤδη πλημμελοῦντες παραινούνται κατ' ἴδιον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἐν ὑποτροπῇ δ' ἐπιτιμῶνται ἐνώπιον ὄλης τῆς τάξεως. Οἱ δὲ ἐμμένοντες εἰς παραπτώμα, δι' ὁ παρηνήθησαν ἢ ἐπατιμώθησαν, ὑποβάλλονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Λυκείου ὀριζόμενας ποινὰς. Ἐὰν δὲ φαίνονται ἀδιόρθωτοι ἀποβάλλονται τοῦ Λυκείου.

Αρ. 54. Το Λύκειον εορτάζει πάλιν τῶν Κυριακῶν, Τὴν ἡ. καὶ ιδ'. Σεπτεμβρίου, Τὴν κς'. Οκτωβρίου, Τὴν ἡ. καὶ κς'. Νοεμβρίου, Τὴν ες', κς', κς' καὶ κς'. Δεκεμβρίου, Τὴν δ. ες' καὶ ζ'. Ἰανουαρίου, Τὴν β'. καὶ ι. Φεβρουαρίου, Τὴν κς'. Μαρτίου, Τὴν κγ'. Ἀπριλίου, Τὴν κς'. Μαΐου.

Ἐτι δὲ τὸ Σάββατον τῆς Ἀπόκριου, τὸ Σάββατον τῆς Τυροφάγου καὶ τῆς Δευτερα τῆς α. ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ἐτι δὲ ἀπὸ τῆς μεσημερίας τῆς Μεγάλης Τετάρτης μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμά, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως καὶ τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν γνώσει τῶν ὄρων τοῦ κανονισμοῦ τούτου καὶ συμφώνως πρὸς αὐτοὺς εἰσάγω ὡς

μαθητὴν τὸν τοῦ κανονισμοῦ δὲ τούτου υπεγράφησαν δύο ὁμοία ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων, ὧν ἑκάτερος ἔλαβεν ἀνὰ ἑν.

Ἐν τῆ 189 Ο ΕΙΣΑΓΩΓ. Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΤΑΞΙΣ ΕΝ Τῷ ΛΥΚΕΙῳ.

Α'. Ἐργασίμοι ἡμέραι.

- Ἵρα 5—5 1)2 π. μ. Ἐγερσις καὶ ἐτοιμασία διὰ τὸ σπουδασιῶν. » 5, 1)2—7, 1)2 π. μ. Προσευχή καὶ μελέτη. » 7, 1)2—8 π. μ. Πρόγευμα καὶ ἐτοιμασία διὰ τὰς παραδόσεις. » 8, 11—55 π. μ. Μαθήματα. » 12—1 μ. μ. Γεῦμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς. » 1—1, 50 μ. μ. Μελέτη. » 1, 50—2 μ. μ. Ἐτοιμασία διὰ τὰς παραδόσεις. » 2, 5—4 μ. μ. Μαθήματα. » 4—4)20 μ. μ. Πρόδειπνον καὶ ἐτοιμασία διὰ περίπατον. » 4, 20—5, 20 μ. μ. Περίπατος. » 5, 20—5, 1)2 μ. μ. Ἐτοιμασία διὰ τὸ σπουδασιῶν. » 5, 1)2—7, 1)2 μ. μ. Μελέτη. » 7, 1)2—9 μ. μ. Δεῖπνον καὶ ἀσκήσις εἰς τὸ ὀμιλεῖν τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν ἐναλλάξ. » 9 μ. μ. Προσευχή. » 9—5 π. μ. Κατάκλισις καὶ ὕπνος.

Β'. Ἐορτάσιμοι ἡμέραι.

- » 6, 1)2—7, 1)2 Ἐγερσις καὶ ἐτοιμασία διὰ τὸν ναόν. » 7, 1)2—9 π. μ. Ἐκκλησία. » 9—10 π. μ. Πρόγευμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς. » 10—12 π. μ. Παρασκευὴ ἐπιστολῶν τὴν Κυριακὴν Μελέτη τῆς ἄλλης εορτῆς. » 12—2 μ. μ. Γεῦμα καὶ διάχυσις ἐν ταῖς αὐλαῖς. » 2—4 μ. μ. Μελέτη. » 4—4)20 μ. μ. Πρόδειπνον καὶ ἐτοιμασία διὰ περίπατον. » 4)20—6 μ. μ. περίπατος. » 6—6)10 μ. μ. Ἐτοιμασία διὰ τὸ σπουδασιῶν. » 6)10—7, 1)2 μ. μ. Μελέτη. » 7, 1)2—9 μ. μ. Δεῖπνον καὶ ἀσκήσις εἰς τὸ γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ διαλέγεσθαι. » 9 μ. μ. Προσευχή. » 9—5 μ. μ. Κατάκλισις καὶ ὕπνος.

Αἱ ὥραι τῆς μελέτης καὶ τοῦ περιπάτου μεταβάλλονται ἀναλόγως τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους. ΤΕΛΟΣ.

Οἱ ὄρνοι τῆς μητρὸς ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς αὐτῆς ΣΑΠΦΟΥΣ.

Ἄχ! ἔσθες, ὡς σθένεται ἡ θυμαλλίς εἰς σκότος Πλὴν εἰς τὰ στήθη μου δονεὶ θανάτου τῆς ὀκρότος! Ἐξέπνευσεν ὡς τι πτηνόν, ὡς ἄγγελος ὤρα! Πλὴν αἰωνίως θά ἦχοί ἡ θλιψίς τῆς ἀκμαία! Ἐν τῇ αὐγῇ τοῦ βίου τῆς τὸν ἥλιον πρὶν ἔσθῃ. Κατεσκληχθῆ ἔπεσεν ἡ νεαρά τῆς ἡθῆ! Ἐν ἔαρὶ εἰς τὸ ψυχρὸν κατεπλακώθη χῶμα Καὶ ἐκλείσεν ἡ ἀηδὼν τὸ εὐλαδὸν τῆς σφῆμα!

Ἄχ! ἔκλινεν, ὡς κλίουσιν εἰς τὸν βορρᾶν τὰ ἔα! Καὶ ἐκλονίσθη μετ' αὐτῆς ἡ μαύρη μου καρδία! Ὡ! πῶς τὸ ἀλαδίστηνον, νεκρόν! πῶς εἶδα σῶμα; Ὡ! καὶ πῶς εἶδον τὴν ζωὴν τὴν θάλλουσαν εἰς πῶμα; Καὶ πῶς νὰ κλαύσω;— Ὑψιστε! ὦ χάρις! ἡ σκιά τῆς, — Ὡ! ὄπισθεν μου ὡς δορκας κινεῖ τὰ βήματα τῆς!—

Μωρὰ! πῶς ζῶ με ὄνειρα, καὶ πῶς τὸ πᾶν συμπτῆσσω Καὶ τὸ συνθλῶ εἰς σκοτεινὰ ἴσως σὲ ἀπαντήσω! Νὰ ζῶ μισῶ, ἢ τάλινα! δὲν θέλω ν' ἀποθάνω! —Τὴν μήτηρ μετὰ θάνατον φοβοῦμαι μήπως χάνω. Καὶ σὲ πῶς χάνω μετ' αὐτῆς ἡ ἀκαρδὸς φοβοῦμαι! Μέσω θανάτου καὶ ζωῆς ἀπαύστως κολινοῦμαι.— Ἐν τὸ ἀπειρον εἰς ἑν ἡ χεῖρ μου συγκεντρώσῃ, Καὶ ἂν τὸ σκῆπτρον ἤθελον τοῦ σύμπαντος μοὶ δώσῃ! Τὰ πάντα φροῦδα θεωρῶ καὶ χλεύην τῶν γητῶν. —Ἐρημος, ἄπαις, ἀκλήρος ἀνευ αὐτῆς θά μείνω! — Ὅταν τὸ φίλτρον τῆς μητρὸς ἀνέπαλλεν ἐντός μου, Ὑψοῦμαι—τῶσόν ὑψηλὰ, ὅπου καὶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅταν τὸ φίλτρον τῆς Σαπφούς ἐντός μου ἐκινεῖτο, Ὁ οἶκός μου βασιλείον, παραδείσος μοὶ ἦτο! Τώρα; Καταρασθῆτέ μου τὴν ἀταγκτον τὴν πλάνον Κλαυσατέ με! ἀπέθανον χωρὶς νὰ ἀποθάνω! Μοὶ ἔσθεςεν τὸ ἄστρον μου αὐγῆς καὶ τῆς πρωῖας Καὶ ἔδυσε κατόπιν τοῦ πᾶς πόθος τῆς καρδίας. Εἰς τοῦ ἀπειρον τὰς πνοάς ὁ στεναγμός μου τρέχει Καὶ καυστηρὸν τὸ δάκρυ μου νυχθήμερον με βρέχει! Τί κατορθῶ;—Τί κατορθοί ὁ ναύτης ὁ ἐκπνέων Οὐτ' ἐπὶ ξύλου ἀπελπίς πρὸς κύματα παλαιοῦ; Σπρᾶν δὲν βλέπω, οὐτ' ἀκτῆν! καὶ καθ' ἡμέραν θνήσκω Ὅταν τὴν κλίνην σ' ἔρημον ἐγεῖρομαι κ' εὐρίσκω! Ἐθλόωσαν οἱ οὐρανοὶ, τὸ πᾶν ἐντός τοῦ κόσμου, Καὶ μετ' αὐτῶν ἀπέσθεςεν τὰ δάκρυα τῆς φῶς μου! Ἐκφρων καὶ ἀκουσίως μου μ' ἀνοίγει ἡ ἀγκάλῃ Καὶ τρέχω, ὅπου ἡ φωνή, ἡ εὐκόλπος μ' ἐκλείει! Ὅταν τὸ θάλλον ἔρνος σου ἔδλεπον νὰ λυγίσκῃς, Ἐπιχαρίτως καὶ σεμνῶς τὰ ἔργα σου ν' ἀρχίσκῃς, Ὅταν τὴν κέμην τὴν χρυσῆν, (ἦν σ' ἔκοψαν!...) νὰ κλίνης Εἰς τὰ καλὰ μαθήματα κ' ἔργα νὰ ἐμβαδύνης, Ὡ! καὶ τί νόμην, ἔλεγον, ὠραία θὰ μοὶ γίνῃ! —Πλὴν φεῦ! ἔγειναν κόνις νῦν τὰ ἄθη καὶ οἱ κρῖνοι!—

Εἰς τὰς λαμπάδας κέρη μου, ποῦ ἔταξα νὰ ζήσης Ἄρμῶζ ὅσα ἔρημα φεῦ! ἔχεις μοὶ ἀφήσῃ. Καὶ με αὐτὴν μετρώ τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀνάστημά σου, Ὡς νὰ θελήσῃ ὁ Πλάστης μου ν' ἀναπαυθῶ σιμά σου. Πανεύσπλαγχε! τὴν πίκραν μου μὴ δώσης εἰς κανένα! Εὐλόγησον πάσης μητρὸς τὰ ζωογόνα στέρνα. Καὶ ἂν τὰ στέρνα μου ξηρὰ ὁ ἀποστατῆς χρόνος Ἐκλήρωσε τὸ νὰ κτυπᾷ ὁ θάνατος, ὁ πόνος, Στέλλε μοι κἂν ἔς τοὺς ὕπνους μου τὰ τρία τὰ παιδιὰ μου... Συγγῶρε μοι, τὴν θλιψίην μου, τὰ μαύρα δάκρυά μου! Λεμησῶ τῇ 20ῇ Μαΐου. 1890. ὑπὸ Π. Λοιζιάδος.

Λύσις τοῦ 45ου ἀνίγματος Περὶ ἀνδρῶς. Αὐτὴρ ὁ κ. Χρ. Ἀποστολίδης (διδ. Ἀσγάτας). —οι-ωο-ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 46ον

Τρεῖς μῆνας λέγουσιν εἶναι ζῶ. Ἄν τὸ μεσαῖον λείψῃ ἀθάνατον θὰ με ἴδῃς, ἐνῶ δὲν εἶδέ με οὐδεὶς. —Ποῦ κατοικεῖς;—Καὶ εἰς τὴν γῆν κ' εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὰ ὕψη.

Λογογράφος 9ος.

Φρόνει αὐ (ς) ἀρ' χυτῶν ἀραι τὸν ἄπας δν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία α. ποιότητος γρ.	225—230
δευτέρας ποιότη.	200—210
» ξηρισμένα » »	160—180
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ δκ. παρ.	70
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—21
κριθὴ » »	8—9
ὄροθος	14—14 1)2
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88—90
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἕξ Ἀγγίλας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἑλδ. κασμιρίων, τοσχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασίων ἕθεν τὰ λαμβάνη, ἐτάιμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἐτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαϊμοδέτας, ὑποκάμισα, σινδόνια ἔτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἶον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπέζομάνδουλα, καὶ ὅλα ἐν γενεῇ τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἰδρύτας ἐν Βαρωσιῶσι καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μασίχαν ἐκ καθαρῆς σούμας τῶν καρυλίων καὶ οὐχὶ σπύρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκραταβατικὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μασίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδύλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τότες φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἰκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκραταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκραταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου σφάς.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόμακτρα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαραμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τούτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἦτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτιστοῦ καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦς, ἀπ' ἐτέρου γῆν ὄρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατισσῆς καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλομένος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.